

Võta ja loe!

№ 6. — IX aastakäik.

Hästi tehtud.

Keegi mees tõi oma poja õpima ühe kingsepa juurde. Kui poisj oma asju wälja pakkis kohwrist, mille isa jälle pidi kaasa wõtma, kuulis isa, kes samal ajal istus kõrwaltoas, kuidas kingsepp poisjile ütles: „Ah, sul on Piibel! Seejuguft me siin küll ei waja. See pane aga tagasi sumadani ja lase isa ta kaasa wõtta!“

„Jah!“ ütles isa jisje astudes, „Piibli wõtan ma kaasa, kuid poisj ka. Hans, paki oma riided jälle jisje!“ Mii ütles ta ja läsksi poisjiga minema.

Kus ei ole ruumi Piibilil, seal on ruumi paffudel ja kõlwatul elul. Piibel mõistab hukka pafu-elu, sellepärast ka inimesed, kes paffu armastawad, teda ei sall.

Armsjad wanemad, mis annate teie kaaja oma lastele neid kodunt wälja jaafes, kus neid elus ootawad kuuatufused ja raskufused? Mõni wanem murefseb ainult selle eest, kuidas hästi warustada uhkete riiefega oma lapsi, kuid kui paljud on pidanud kurwalt läbi elama, et nad niimoodi tehes olid tiiga wilefjalt warustanud oma lapsi ja nägema, kuis nende lapsed wajuftid porri ja roojastafid oma ihu ja hinge, teofades oma wane- mate head nime. See wanem teeb hästi, kes Sumala Sõnaga wa-

rustab oma lapsi, õpefab jeda lugema ja kalliks pidama ning selle järele oma elu seadma. Kuningas Taawet ütles: „Kuidas hoiab noor inimene oma teeraja puhtana? Kui ta peab ennast Sinu Sõna järele“ (Paul 119, 9).

Romaanid, kinopildid ja fantfufurfused on mõnegi noore inimeje elule andnud arengujuuni — al- lapoole, kuid Piibilil on ülestõsfefew, puhastaw ja warjaw wägi. Ta annab inimejele jisemifelt jõudu ja sarnaseid fugewaid inimeji wajame.

Ja ja ema, oled ja oma lapsi wälja saafnud ka eestpalwefega? Kui wähe on eestpalujaid wane- maid, sellepärast pole ime, kui lapsed ei leia tuge eluformides. Seal oli laew formisse jattudes niiwõrd kardefawas oluforras, et oli karta iga heff selle wajumifst. Kõik olid ahastufes ja meeleheifefel, ainult üks meesfest seifis oma paigal ja waafas uuesfi ja uuesfi fella. Wiimafi lõi ta nägu jära-rama ja ta ütles teifstete laewa- meesfete: „Selfsimehed, meie pää- jeme ära, meie ei hukku mifste!“ Smestunult waafafid selfsimehed ta peale ja jis ta sefefas: „Kui ma kodunt wälja tulim, lubas mu usklik isa mu eest igapäew palu- da. Tal on harjumufeks igapäew

kell 5 paluda ja praegu ongi kell 5. Kui minu isa palub, siis ei või me huffuda!“ Ta oli ise küll pöördumata, kuid teadis, oli õppinud tundma isa eestpalwete warjamat wäge, ja uskus, et ta seekord need palwed aitawad. Ta nii see jündiski. Mehed hakkasid weel uue lootusega tööle ning laew jõudiski randa.

Õnnelik see noor, kellel on eestpalujad wanemad. See eestpalwete salajane niit hoiab sind lange-mast kuristikku ja aitab kergemini leida teed koju — Sumala juurde.

Et ta sinu eest palub isa või ema, võitleb unefuil õföfundidel,

et ja saaksid päästetud ega ei pruugiks huffuda maailma patuelusse. Kuhu poole wiib sind ju tee? Kas ei taha ja ise ta hakata Isjandaf appi hüüdma nagu wanasti lapsena wanemate juures? Kas ei taha ja üles offida jälle Piibli, pühtida sellelt aastate tolm ja sellest lugeda igawese elu jõnu? Pea võib katta muld selle armastuses waluja südame, siis nutad kahetsuspisaraid ta kal-mul.

„Ja et jina lapsest saadik pühi kirju funned, need võiwad sind fargaks teha õnnistuseks usu läbi, mis Kristuse Jeesuse sees on“ (2. Tim. 3, 15).

6.

Poolik pöördumine.

„Sirimaal,“ jutustab O. Funrke, „oli aastasadade eest komme, et sõjakad mehed, kui nad endid ristida lastsid, oma parema käe energilisel hoidsid üle wee, et see mitte ristimisest osalt ei saa. Miks? Sellepärast, et nad tahksid jeda kätt endale alal hoida, et sellega ta peale ristimist teha, mida nad ise tahksid — lüüa, haawata, tappa kus ja kuidas neile sobis. Selle käega tahksid nad weel jätkata wana elu, wanal

wiisil, kõigis muus tahksid nad muidu alluda.“

Ta jina? Mõnel on käsi, teisel jalg, kolmandal weel keel pöördumata ja selle tagajärg on ikkagi, et wana elu võidab. Isjand võib aidata meid siis, kui oleme kõik talle üle andnud, oma tahmise surma andnud. Selles õnnistus ja võit. Poolik asi ei maks Sumala ees ja wäga pisut sellest on kasu inimesfegi ees.

Ebaõnnestumise põhjus.

Seni kui allikas ei ole puhast, jääb oja puhastamine asjataks.

Asjatu on ta inimesel püüa välispidi oma elu parandada, kui jüda ei ole uuendatud. Kui palju

on inimesed kulufanud aega ja jõudu selleks, et muutuda paremaks, armastuswäärsemaks, kuid kes õiglase on, peab ütlemä, et selle pingutuse tagajärjed on wä-

ga vähejed. Püüad mõita oma ägedat meelt, kadedust, himusid ja muid pahesid ja pole saanud kuigi taugele. Põhjus su ebaõnnestumistes on, et ei ole allikat puhastanud. Süda on jäänud puhastamata.

Keegi tark arst andis õige retsepti: „Õndsad on need, kes puhastad südamest, need peavad Jumalat nägema“ Matt. 5, 8. See oli taevast tulnud arst Jeesus. Südame uuendust, uusjüudi kuulutas ta inimelu ja kogu inimkonnale uuenduse alusena. Kogu tänapäeva suurepäraline kultuur ja

tsivilisatsioon ja mitmed poliitilised woolud on mõidu püüdnud parandada ja õilistada inimkonda, kuid tegelik elu näitab, et elu on küll palju mugavamaks muutunud, kuid inimesed on jäänud endiselt sisetult inetuks, isefaks, madalaks ja kurjaks. Tsiviliseeritud inimene tavab oma kaasimeest sama hoolimatusega nagu barbaarid. Ja see ebaõnnestumine sellepärast, et on kultiveeritud pead, aga mitte südant. „Teie peate uuesti sündima!“ ütleb Jeesus.

Mina mõin, sina pead.

Profit, Großner!“ hüüdis pilgates üks tõeline tuntud õpetaja Großnerile, ulatades talle wiinasklaasi.

Rahulikult vastas see: „Mina mõin juua, kui ma tahan, kuid sina pead jooma!“

See sõna tabas märki ja pahandas pilkajat. Ta mõttis ette järgmisel päeval mitte juua, kuid teisel päeval ei pidanud ta enam vastu. Seal tuleb ta õpetaja G. juurde ja küsib, mis ta küll peaks

tegema. „Kui tahad wiinakuradist lahti saada, siis pead tulema selle juurde, kes su janu igavesesti võib waigistada, ja see on Jeesus.“

Mees fuligi Jeesuse juurde ja andis oma elu temale. Sellest peale oli ta wiinast lahti ja võis kogu oma perega elada eeskujuliku elu.

Seda võib igaüks läbi elada, kes on seotud ja wang. „Kes patu teeb, see on patu ori, kuid kui Poeg teid wabaks teeb, siis olete õieti wabad,“ ütleb Jeesus.

Mitte midagi teada ja siiski kõike arwustada!

Elas aastate eest suur õpetlane, kes kõigist teaduse harudest oli endale kogunud rikka teadmistevara. Seejuures aga oli ta arwustamises ja raskete küsimuste lahendamises väga ettevaatlik. Kord küsis temalt ta poeg: „Sa, ja tead kõik, ja ometi ei offusta millegi üle?“ Ja wana õpetlane

wastas: „Mu poeg, ja ei tea midagi ja siiski offustad ja arwustad kõige üle.“ — Meie filmade ette fertib suur hulk meie rahwa poegi ja tütreid, kes ei tea midagi jumalikust õnnistuse-teeft ja usulistist wäärtusist, ja siiski arwustawad seda.

Laulud.

Viisil: Ärgake, nii vahed hüüdvad. P. 355.

Sumalate Sumal kuule, Kui tõstame su templi poole Siin ujus oma palvetääd! Püha auline Jehoova, Sa vägew maa ja taeva looja, Sind kummardavad taevaväed. Kõikide kuningas, Tundmata saladus, Kõrge vägi, Suur oled ja, Suur oled ja! Suur on su arm ja heldus ka!

Põrmus endid alandame, Sind waimus, tões kummardame, Oh helde Issand, kuule meid! Ihu, hinge ohwriks toome, Su armu peale loofma jääme, Sa tunned meie südamed. Meid läbi pühitse, Ja wala hingesse Oma armu, Et teenime Sind hoolsasti, Sull' kindlaks jääme surmani.

Viisil: Armas Jeesus, armastaja. P. lisa 30.

Tänu sulle, helde Sumal, Tänu sulle kõige eest! Mis ja mulle, kõlwatumal Annud omast heldusest; Mis ma saanud minewikus, Mis mull' praegu annud ja, Mis mull' tõotad tulewikus, Kõige eest sind tänan ma.

Tänu sinu sõna ette, Mis mind kõiges juhatab, Satun tulesse eht wette, See mind ikka finnitab; Tänu, et su kallis weri On mind ära lunastand, Tänu, et su armu meri On mu pafud upufand.

T. k. lisa 1.

Issand, su juurde, kipub mu hing, Su rinna wastu nüüd wajuta mind; Warja mind oma teltide sees, Kui kawal kiusaja seisab mu ees. .:.

Ei ma küll pole midagi wäärt, Aga su armul ei ole ju äärt; Pele mu hinge roojusest ja, Et sulle kiituseks elan siin ma. .:.

Viisil: Nüüd on see päev ju lõppenud. P. 18.

Mu hing, nüüd armufroonile Sa mine julgesti Ja awalda kõik Päästjale Kui armsa isale!

Ma paffu väga kahetsen, Mis feinud olen ma, Sest lahki saada tahaksin, Mu peale halasta!

Su tõotused frööstiwad Mind minu häda sees. Nad mulle julgust annawad Siin seista sinu ees.

Vastutav toimetaja ja väljaandja Peeter Sink. „Võta ja loe“ hind á 2 senti, 10 tükki — 15 s. Ilmub 1 kord kuus. Maksab aastas 30 s. poolaastas 20 s., välismaale 60 s. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktat-misjoni hääks ja kaastöid saata toimetajale Päikese 5—7, Tallinn. Tel. 446-22

Posti jooksev arve Nr. 353.

„Külvaja“ tr., Rataskaevu 6

Ilmus 31. mail 1940. aastal.